

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. Quando Confirmatio sit utilis seu valida, vel inutilis sive invalida?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

quem Princeps non solet supplere, aut supplere non potest sine præjudicio alterius, quo in casu præjudicii etiam mentio fieri deberet, non obstare scilicet hoc, si validum actum reddere deberet confirmatio.

§. III.

Quando Confirmatio sit utilis seu valida, vel inutilis sive invalida?

Confirmatio super religiosa, de qua lis jam est mota in judicio non impedit iudicem inferiorem, quod minus causam cognoscere & decidere possit, si in rescripto confirmatorio nulla lis mota facta est mentio: impeditur tamen iudex à cognitione & decisione causæ talis, si in rescripto confirmatorio lis mota facta est mentio; sicuti impeditur etiam si prius ante litem motam, dum pacifice rem possidebat, confirmationem impetravit, quamvis nulla lis, quæ tum nondum erat, facta sit mentio, cum in his casibus rescriptum confirmatorium (cæteris paribus) validum & utile sit, non autem in primo casu, ubi rescriptum nullam de lite jam mota mentionem faciens subreptitium esse ex dictis jam patet, & consequenter invalidum etiam & inutile.

Non possunt quidem contra confirmationes, quæ à sede Apostolica ex certa scientia emanarunt, judicare & cognoscere Iudices inferiores, nisi speciale mandatum à Papa accipiant, aut manifestum sit, quod tales literæ confirmatorie sint subreptitiae; possunt tamen contra confirmationes in forma communi factas, de re in iudicium adducta saltém per accidens cognoscere & judicare, cum per tales confirmationes

non fiat nova concessio sed fundentur in valore rei confirmatæ: unde si rem confirmatam taliter validam non esse censeat Iudex, judicat etiam confirmationem illam invalidam & inutilem esse, quia accessorium sequitur naturam principalis juxta *reg. 42. in 6.* Nihil valent & inutiles sunt literæ, quæ latam sententiam confirmant, si post interpositam à parte contraria appellationem impetratæ sunt ab appellato, nullâ factâ mentione appellationis post sententiam interpositæ: valent tamen & utiles sunt, donec de iniuritate sententiæ plenius fuerit cognitum, si impetratæ sint post appellationem quidem à parte contraria interpositam, ita tamen ut hujus appellationis mentionem fecerint, quamvis in posteribus fortasse literis ab appellante impetratis clausula generalis: *non obstantibus prioribus literis si veritati aut iustitia præjudicent:* adjecta fuerit, nisi in posteribus his literis specialis mentio fiat de literis confirmatoriis prius impetratis; quo in casu priores confirmatorie omnino non valent *c. Bona 3. h. t.* tum quod literæ confirmatorie in primo casu impetratæ sint subreptitiae, cum nullam de appellatione interposita mentionem faciant; tum quod per clausulam tantum generalem non revocentur priores literæ in forma communi concessæ, & confirmantes sententiam, *Sicuti iustè lata fuit.*

Confirmationem, quam pro sua persona obtinet à Papa Religiosus pro Prioratu vel alia temporali administratione, confirmanda est, est irrita & nulla, si religiosum se tacuit *c. ad nostram 5. E. o. porreclta 6. h. t.* ne pretendere possint contra

contra suos regulares superiores exemptionem aliquam, & quoddam ab his amoveri non possint: si tamen religiosum se esse expressit, & Papa hoc in suo rescripto asserat, quoddam Religioso huic ex certa scientia administrationem talem ad dies vite confirmet, valida & utilis est confirmatio (sive motu proprio concessa fuerit, sive ad instantiam Religiosi fuerit impetrata) ita ut amoveri ab hac administratione ab inferiore suo Prælato non possit (nisi à Papa specialem licentiam aut mandatum habeat, vel nisi crimen commiserit hic confirmatus, quoddam de jure communi depositionem meretur) cum per talem confirmationem specialem quoad hanc administrationem regularis talis subiciatur Summo Pontifici, quamvis quoad alia suo Prælato subiectus maneat.

Neque valet etiam aut utilis est confirmatio in forma communi concessa, qua confirmantur Laudum contra formam Iuris vel compromissi per arbitros factum, & communi consensu utriusque partis receptum, *c. Examinata 7. h. t.* neque enim tale Laudum contra formam Iuris aut compromissi latum validum est, aut à partibus valorem accipere potest (nisi ut in vim pacti valeat) ergo si in forma communi à Papa tantum confirmatum sit, nulla & inutilis erit talis confirmatio.

Denique nunquam utilis est confirmatio in forma communi facta, si juri alterius præjudicet. *c. sua nobis, 9. h. t.*

quamvis enim Papa per plenitudinem potestatis jus uni quaesitum in materia beneficii præsertim & Ecclesiarum conferre possit & alteri dare per confirmationem, tamen in forma communi concessum hoc non facit, prout patet in regulæ Cancellariæ docent.

§. IV.

An innovatio privilegiorum habeat vim Confirmationis, sua utrumque jus tribuat?

Possunt quidem privilegia, sicut etiam instrumenta, ne præscripta tustatem omnino pereant & corruptur renovari, hæc tamen innovatio ordinariè (nisi fiat ex certa scientia & in forma speciali) nullum novum jus tribuit, sed antiquum, si quod corruptum conservat, & consequenter innovatio majus robur non habet, quam confirmatio in forma communi concessa. *parte 13. de privileg. c. Cum dilectis* Cum talis innovatio tantum fiat ut conservetur privilegium, cuius esset consumpto instrumentum in tuto perditio. Potest tamen etiam, cuius interest privilegium non innovari, contradicendo impedire illius renovationem, ne novis libris detur occasio.